

Yunanistan'da İsyân

İçeriği Yazan: [Alphan TELEK](#) [1] Zaman: Cum, 09/07/2010 - 13:01

Avrupa, kimliğini

Ortaçağ'da oluşturmaya başladı. Feodalizmden çıktılar fakat feodal çizgi

ve eğilimleri içlerinde hep barındırdılar.18.yy'da Avrupa'da ilerici güç

sayılan burjuvalar, yönetimleri ele geçirmeye başladı. Endüstri devrimi

ve aydınlanma dönemi güçlerini pekiştirdi. Bir süre sonra üretimde

devrim tamamlanınca, ürettiklerini satabilecek pazar arayışında

savaşlara girdiler. Nüfuz alanları onlar için artık siyasi bir anlamdan öte

ekonomik bir anlam taşımaktaydı. Bu elbette ki siyasi kerteyle eşdeğer

gitmektedir.

Yeni rakiplerin ortaya çıkmaması için yeni kurulan ulus-devletlerin

egemen sınıflarında Avrupa'nın ve Batı'nın üstünlüğü tezini yaydılar.Bu

son derece kolay gerçekleşti çünkü bu yeni ortaya çıkan ulus-devletlerin

ya da yapıların hakim sınıfları Avrupa'nın elinde ve evinde büyümüşü. Gramsci, egemen sınıfın egemenliğini koruyabilmesi için halkı ve işçi

sınıfını kendi amaçlarına yabancılaştırması gerekiyor demişti.Bunun için

hegemonya tabirini kullandı.Siz kendi amaçlarınıza yabancılaşırsınız ve

hiç te sizin çıkarınız olmadığı halde öyle zannettiğiniz egemen sınıfın

çıkarlarını önemli kabul etmeye başlarsınız.Bunu gerçekleştirebilmek

için egemen sınıflar bir hegemonik yani ,kültürel baskı uygular.Bütün

bunlar toplumu isyan noktasından uzak tutmak,onu susturmak içindir. Öte yandan Batı ve daha spesifik olduğumuzda Avrupa'nın emperyalist

devletleri ve sömürenleri, sömürülerini meşru gösterebilmek için

doğuyı aşağıladılar ama onu aşağılayabilmek için önce doğuyı

bilmeleri gerekiyordu.Orientalism böyle doğmuştur.Orient kök olarak

doğru demektir.Oryantalist çalışmaların zirve yaptığı dönemin 19.yy

sonu ve genel olarak 20.yy olduğunu biliyoruz.Tam da doğru üzerinde

sömürü çalışmalarının hızlandığı bir dönemde doğu'nun kendine

yetemeyen, barbar, demokrasiye aç ama bunu getirmekten aciz olduğu

düşüncesi ileri sürüldü.İrak’a ve Afganistan’a demokrasi götüreceğiz

diyerek Afganistan ve Irak’ta sadece petrol ve güç aradıkları,bunu da

emperyalist ilkeler etrafında yaptığını biliyoruz.En kötü kısmı da buna en

başında çoğumuzun yani doğulu olanların bile destek

vermesiydi.Hegemonya işte böyle bir pratik sonuca sahiptir.Bizim

olmayan çıkarların ideolojik ve kültürel olarak bizim çıkarımız gibi lanse

edilmeleri ve bizim kendi öz çıkarlarımıza yabancılaşmamız yani ihanet

etmemizdir.Oryantalizme dönecek olduğumuzda řunu görürüz:

Doğu'nun mistizmi ve kadınları,Osmanlı haremi ve fantezileri,Doğu

erkeğinin beceriksizliği ve barbarlığı vs. Batı,Doğu üzerinde üstünlük

kurabilmek,sömürebilmek ve bunu devam ettirebilmek için Doğu'yu

aşağıladı ve bunu Doğuluya kabul ettirdi.Halbuki Doğu

düşüncedir,isyandır.Kimse Batı uygarlığının salt Batı'ya ait olduğunu

sanma gafletine kapılmamalı.İnsanlığın erdemi ve yetenekleri

ortaktır.Uygarlığın tarihsel sürecinde İbni Haldun'un,İbni

Sina'nın,Mevlana'nın,Farabi'nin,Abbasilerin,bugünkü İspanya'nın

kültüründe Endülüslerin payını kim ortadan kaldırabilir.Batı işte bunları

ortadan kaldıramasa da bizim bir hiç olduğumuzu göstermek için

ideolojik,kültürel baskıyı ortaya koydu yani Hegemonyayı.Kendilerine

tarihsel köken bulmak için öyle olmadığı halde Antik-Yunanı Batı

saydılar.Halbuki antik-yunan doğu medeniyetinin parçasıdır çünkü

doğunun izlerini taşır.Anadolu medeniyetleri ile iç içedirler.Burada

gelişmiştirler,burada ve burası için savaşmıştırlar.Yunanistan doğudur. Bugün en güzel Türk yemeklerini ve geleneklerini Yunanilerin

sahiplenmeleri bizim onlardan nefret etmemize sebep olan bir durum

olmamalı. Bu, kendimizi sorgulamamız gerektiğini ifade eder.Eski

çınarlar diyebileceğimiz insanlar Yunanistan’a gittiğinde Türk

yemeklerini bizden daha iyi yapıyorlar; Doğu'yu Atina'da hissettik

demeleri boşuna değildir.

Bugünlerde Doğu'nun bu kadim ülkesinde bir isyan var.Halk sokaklara

dökülmüş durumda; isyan ediyor çünkü Yunanistan'ın dış borcu 500

milyar dolara ulaştı.Bütçe açıkları ekonomilerinin %12.9'una tekabül

ediyor.Yunanistan iflasın eşiğinde.Halk ise krizin faturasının kendisine

çıkarılmasına isyan ediyor.İyi dönemlerde karı özelleştiren ve bu karları

büyük sermayeye ayıranlar zor dönemlerde zararı sosyalleştirip bunu

herkese yıkmak istiyorlar.Başbakan Papandreu Yunanlıların birlik ve

beraberliğinden söz ediyor fakat hükümetin attığı adımlar çelişki

dolu.Birlik ve beraberlik ortaklık anlamındadır.Nasıl ki şirketlerin

hissedarları karda da zararda da ortak iseler birlik içinde olduğu

söylenen halkın çeşitli katmanları da öyle olmalıdır.Ancak hükümet AB

ve IMF'nin emirlerine uyarak kemer sıkma politikası kararına sıcak

bakıyor.AB,işçilerinizin ücretini azaltın diyor.Büyük sermayeye laf eden

yok.Yunan halkı bunların bilincinde isyan ediyor.
Emeklilik yaşı 65'e çekiliyor, halk üstünde ağır vergiler uygulanıyor.

Yunan halkı en zor durumlarından birini yaşıyor. Kazanılmış haklarının

pek çoğunu şimdiden kaybettiler. Yunanistan'daki sol fraksiyon

Avrupa'dakine oranla daha örgütlü durumda. Yunanistan Komünist

Partisi Başkanı Papadakis,'Bu krizle birlikte AB ve IMF,Yunanistan solunu

yok etmek istiyor' diyor.Atina ve Selanik'te on binlerin katıldığı

mitinglerden sonra Papadakis,'Hükümet bu gösterilerden sonra kemer

sıkma politikasına gitmemesi gerektiğini anlamalı' dedi.Bu olaylar

sırasında Yunanistan Kamu Çalışanları Federasyonu ve diğer sendikalar

48 saat grev kararı aldılar.
Yunan halkı bütün sosyal kazanımlarını ellerinden almak isteyenlere

karşı şiddet gösteriyor. Yunanistan, halkına verdiği sosyal hakları geri

alıyor çünkü bunun krizi atlatmak için bir çözüm olduğunu düşünüyor.

Dünya konjonktürü de durumu böyle değerlendiriyor ve ona göre taraf

alıyor.Yunanistan bir değişim yaşamakta ve bu değişim halka karşı

olduğundan halk isyanı tercih ediyor.Hükümet olaylar karşısında sert

tedbirlere başvuruyor.Şiddetin dozajını artırıyor aynı zamanda halkın

sosyal kazanımlarını da bir maliyet olarak gördüğünden bunları

kazımayı düşünüyor.
Yunan halkının desteğe ihtiyacı olduğundan şüphem yok.

Onlar doğu'nun isyancı kimliğini sergiliyor.

Bir batılı değil bir doğulu olduklarını gösteriyorlar.

Atalarına ve bizlere bağılı kalmakta direniyorlar.
Bir halk kazanımlarını kolaylıkla elde edemiyor.Bunların kazınması

böylesi kaotik ortamlarda ya da diktatoryal-faşist dönemlerde

gerçekleşebiliyor.Türkiye 1960 ile 1970 arasında kazandığı sosyal

hakları 1970 ile 1980 arasında yitirmeye başlamıştı.Toplumdan bu

haklar alınmaya çalışılıyordu.Toplum da buna karşı çıkıyordu.1970 ile

1980 arası dönemin çok şiddetli geçmesini bu etki tepkiye

bağlıyoruz.Değişimler kolay olmuyor ve her değişim de olumlu bir yan

barındırmıyor ama mutlak bir şiddet barındırıyor.1980’de bu değişim

zirve yaptı.24 Ocak kararları ile Türkiye halkının kazanımlarının yok

edildiği belgelenmek istedi ama olmadı.Kararlar o kadar ağırdı ki bu

kararları uygulayabilecek ancak bir darbe olabilirdi.12 Eylül’de

Türkiye’nin sosyal devlet anlayışına son verildi.Bu yüzden sosyal devlet

anlayışını getiren 27 Mayıs hareketini 12 Eylülcüler ve izleyenleri tû

kaka saydılar.Sosyal devleti ortadan kaldırmak

sendiklaları,dernekleri,sosyalist ya da sosyal demokrat kültürü ortadan

kaldırmak anlamına geliyordu.Bunları işkencelerle,şiddetle,sürgünlerle

ve nihayet öldürerek yaptılar.Türkiye tekelci sermayesi artık ihracat

yapabilirdi çünkü işçisinin maliyeti düşmüş ve örgütsüzdü.Örgütlenmeye

çalışana yasalar sayesinde o anda kapının önünde koyabilirdi.Büyük bir

korku döneminin başladığı kesindir.Bu sosyal demokrat kültürün yerine

ise devlet destekli İslamist kültür kondu.İslam'ın tasvip etmediği

tarikatlar ve cemaatler yükseldi.Korkan işçi ve halkı teskin edecek olan

artık dindi.
Yunanistan'a dönecek olduğumuzda Yunan halkının şu an kaotik bir

durumla karşı karşıya olduğunu söyleyebiliyoruz.Herhangi diktatoryal

bir durum söz konusu değil fakat her ekonomik kriz ve darlık sonuç

olarak faşist bir siyasi anlayışa eğilim duyar.Öte yandan bu tür kaos

ortamlarından nasıl yararlanacağını bilen burjuvazinin,bu ortam ı

gerekçe göstererek örgütlü Yunanistan solunu dağıtmasını ve sosyal

devletin kazanımlarını yok etmesini bekliyorum.Çağımızda sosyal devlet

kalmamıştır.Kalıntıları ve izleri ortadan kaldırılıyor.
Bunu engelleyebilir miyiz?

Yunan halkının iç ve dış faktörlerle çevrelendiğini düşünürsek

karşılaştıkları bu iç ve dış belirleyicilerin çok güçlü olduklarını

söylemeliyiz. Yunaniler içlerinde bir müdahil yapıyı oluşturlarsa, ki

mitingler bu yapının varlığını sergiliyor, sol bir müdahaleyle ülkenin

yönetimini ele geçirebilirler.Ancak bunu yaparken Yunanistan ordusu

içindeki sol fraksiyondan yararlanmalılar.Yunanistan asıl şimdi domino

taşı teorisinin doğruluğunu sergileyebilir.Yunanistan'da başlarsa orada

kalmayacaktır.Önemli bir tarihsel dönemi yaşadığımızı düşünüyorum.Bu

tarihi fırsatı iyi çözümlemeli ve değerlendirmeli.

Alphan.Telek@PolitikaDergisi.com

Yorumlar

- [Dış Siyasa](#) [2]
- [Eko-Politik](#) [3]
- [Tarih](#) [4]

Kaynak URL (08/05/2024 - 10:07 tarihinde yazdırıldı):

<http://www.politikadergisi.com/makale/yunanistanda-isyân>

Bağlantılar:

- [1] <http://www.politikadergisi.com/pd-uye/alphan-telek>
[2] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dis-siyasa>
[3] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/eko-politik>
[4] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/tarih>